

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 57. Caput III. De partibus, & fructibus hujus Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

„lavacro baptismi, fui corporis mem-
 „bra semel effecit, nam hos, si se po-
 „stea crimine aliquo contaminaverint,
 „non jam repetito baptismo ablui, cum
 „id in Ecclesia Catholica nulla ratione
 „liceat, sed ante hoc tribunal tanquam
 „reos fisci voluit, ut per Sacerdotum
 „Sententiam non semel, sed quoties
 „ab admisis peccatis ad ipsum poeni-
 „tentes confugerint, possent liberari.
 „alius est præterea baptismi, alius poe-
 „nitentiæ fructus: per baptismum enim
 „Christum induentes, nova prorsus in
 „illo efficimur creatura, plenam, &
 „integram peccatorum omnium remis-
 „sionem consequentes, ad quam tamen
 „novitatem, & integritatem per Sacra-
 „mentum poenitentiae sine magnis no-
 „stris fletibus, & laboribus id exigente
 „justitia, pervenire nequaquam possu-
 „mus, ut merito poenitentia laborio-
 „sus quidam baptismus a Sanctis Patri-
 „bus dictus fuerit: est autem hoc Sa-
 „cramentum poenitentiae lapsis post bap-
 „tismum ad salutem necessarium, ut
 „nondum regeneratis ipse baptismus.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1551.

Euseb. l. 3.
 hist. cap. 22.
 Greg Naz.
 orat 39.
 Joannes
 Damasc. l. 4.
 de fide c. 10.

§. LVII.

CAPUT III.

*De partibus, & fructibus hujus Sa-
cramenti.*

„Docet præterea sancta Synodus,
 G 5 „Sa-

Sæcul. XVI

A.C. 1551.

„Sacramenti Pœnitentiæ formam, in
 „qua præcipue ipsius vis fita est, in illis
 „Ministri verbis positam esse: ego te
 „absolvo &c. quibus quidem de Eccle-
 „siæ sanctæ more preces quædam lau-
 „dabiliter adjunguntur: ad ipsius ta-
 „men formæ essentiam nequaquam spe-
 „ctant, neque ad ipsius Sacramenti
 „administrationem sunt necessariæ:
 „Sunt autem quasi materia hujus Sa-
 „cramenti, ipsius pœnitentis actus,
 „nempe contritio, Confessio, & Sa-
 „tisfactio, qui quatenus in pœnitente
 „ad integritatem Sacramenti, ad ple-
 „namque, & perfectam peccatorum re-
 „missionem ex Dei institutione requi-
 „runtur, hac ratione partes pœniten-
 „tiæ dicuntur. Sane vero res, & ef-
 „fectus hujus Sacramenti, quantum ad
 „ejus vim, & efficaciam pertinet, re-
 „conciliatio est cum Deo, quam inter-
 „dum in viris piis, & cum devotione
 „hoc Sacramentum percipientibus, con-
 „scientiæ pax, & serenitas cum vehe-
 „menti Spiritus consolatione consequi
 „solet. Hæc de partibus, & effectu hujus
 „Sacramenti Sancta Synodus tradens,
 „simul eorum sententias damnat, qui
 „pœnitentiæ partes, incussos conscien-
 „tiæ terrores & fidem esse contendunt.

Ex hoc capite elucet, quod ad Sa-
 cramenti rationem non sit omnino ne-
 cessaria

cessar a materia sensibilis, ac perma-
 nens, sed sufficiat quædam res, quæ
 est quasi materia, dummodo per ali-
 quod signum externum manifestetur:
 eapropter Synodus inquit, quod ipsius
 Pœnitentis actus, quamvis non sint
 sensibiles, quatenus tamen per actus
 externos manifestantur, sint *quasi ma-*
teria. Nihilominus Doctores, prius-
 quam hæc definitio fuisset promulgata,
 hac de re in varias scindebantur opi-
 niones, Robertus enim Pullus, dein
 Scotus, ac postea Ockamus, Joannes
 Major, Almainus, & alii totam Pœ-
 nitentiæ essentiam in sola collocabant
 absolute, quæ quatenus est ritus
 sensibilis, pro materia habebatur, in
 quantum vero Sacramenti effectum sig-
 nificabat, rationem formæ induebat:
 Durandus vero confessionem asserebat
 hujus Sacramenti materiam, & abso-
 lutionem dicebat ejusdem formam, con-
 tritionem vero nonnisi præcedentem di-
 spositionem, & satisfactionem Pœni-
 tentiæ fructum esse ajebat. Aii econ-
 tra Sacramenti materiam reponebant
 in impositione manuum unacum actibus
 Pœnitentis. Denique D. Thomas, ejus-
 que Discipuli statuunt, materiam esse
 contritionem, Confessionem, & satis-
 factionem, idque fide divina creden-
 dum, aut saltem proxime ad fidem ac-
 cedere

Sæcul. XVI.
 A. C. 1551.

Sæcul. XVI. cedere existimant nonnulli, eo quod id
 A C. 1551. in decreto Papæ Eugeni IV. & in Sanctio-
 ne Concilii Tridentini definitum sit: ne-
 mo tamen ex illis unquam afferuit,
 quod hi actus sit *proprie*, sed duntaxat
quasi materia.

Pariter in hoc capite Sacramenti
 Pœnitentiæ forma est definita per hæc
 verba: *Ego te absolvo* &c. quibus ver-
 bis significatur absolutio Sacerdotis tan-
 quam Judicis legitimam jurisdictionem
 habentis. Porro extra omne dubium
 est, quod hæc forma non semper iis-
 dem omnino verbis in Ecclesia fuerit
 expressa; demonstrant enim Theologi
 quod usque ad sæculum decimum absolu-
 tio duntaxat in precibus constiterit, a de-
 cimo autem usque ad decimum tertium
 sæculum in usu fuerit forma, ut vocant
deprecatória, qua Sacerdos Deum obse-
 crabat, ut Pœnitentem absolvat, quin-
 tum quædam apponerentur verba, quibus
 Sacerdotem absolvere significabatur:
 quippe circa hoc sæculum forma
judicatiua introduci cœperat, dicente
 Sacerdote: *Ego te absolvo*, *Ego tibi*
remitto peccata tua, ut perspicui potest in
 rituali Romano ab Hugone Menardo
 edito. Præterea Ecclesia Græca in ab-
 solvendo semper utebatur forma depre-
 catoria, quamvis Arcudius observet
 Græcos in posterioribus sæculis adhi-
 buisse

Morin. l. 8.
 de administ.
 Sacram.
 pœn. c. 12.
 n. 2.

buisse hæc verba : *Ego te habeo absolutum*, quæ tamen vera non erat absolutio. Inde concludi potest, quod Deus Ecclesiæ suæ potestati illorum verborum, quibus pœnitentes sunt absolventi, determinationem reliquerit, eaque juxta Ecclesiarum diversitatem diversa quoque esse valeant : hodiedum vero in Ecclesia latina adhibetur forma judicativa, seu illa, qua Sacerdos se absolvere exprimit, dicens : *Ego te absolvo*, hinc præsens usus est sequendus utpote ab Ecclesia præceptus, nec tamen propterea aliarum Ecclesiarum vel temporum usus damnandus, eoquod hæc rituum diversitas nihil Sacramentorum valori obsit.

Sæc. XVI.
A.C. 1551.

*Arcud. l. 4.
de Sacram-
c. 13.*

§. LVIII.

CAPUT. IV.

De contritione.

„**C**ontritio, quæ primum locum inter
 „dictos pœnitentiæ actus habet,
 „animi dolor, ac detestatio est de pec-
 „cato commisso, cum proposito non
 „peccandi de cætero : fuit autem quo-
 „vis tempore ad impetrandam veniam
 „peccatorum hic contritionis motus
 „necessarius, & in homine post baptis-
 „mum lapso ita demum præparat ad re-
 „missionem peccatorum, si cum fiducia
 „divinæ misericordiæ, & voto præ-
 „standi